

MOT DEN HEMLIGHETSFULLA ÖKNEN

Vi gå ut på en sjöliknande vidgning med förvillande farvatten. Ett virrvarr av vattenytor, strömarmar och öar! Luften är diffus, vi omgivas av grådaskigt töcken, ur vilket de andra båtarna skymta fram som vålnader. Flottiljen måste hålla ihop för att inte tappa bort någon farkost på en sidoarm. Här och var stanna vi och spana. Denna vattenlabyrint är outgrundlig. En deformerad jordang har en slående likhet med en gravdös på Sveriges västkust, en mäktigt horisontal skiva på krönet av en stympad kon.

S. H. 1937

Jardangs liknande sarkofager, vid högra stranden den 2 maj.

Sedan vi länge sökt efter rätta kosan, drevos vi till lägring av skymningen och börjande blåst och trasslade oss mellan öar, halvöar och vikar ut på en vattenyta, där vi landade vid en liten ö. Bränsle fanns och vi gingo till vila vid melodiskt klingande vågskvalp.

Den 3 maj vaknade vi vid ordentlig nordostblåst — 11 m. i sekunden. Rasande vågor med fräsande skumkransar bröto sig mot de norra och östra stränderna av vår ö. Man kunde se hur de jordangsklotsar, som stodo här, underminerades av vågsvallet. Så modelleras, nivelleras och förändras landskapet under tidernas lopp, än av stormar, än av vatten. Ett oavbrutet